

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 18.12.2013 r.
COM(2013) 920 final

ANNEXES 1 to 6

ZAŁĄCZNIKI

wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczenia
atmosferycznego oraz zmiany dyrektywy 2003/35/WE**

ZAŁĄCZNIK I

Monitorowanie i sprawozdawczość w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń do atmosfery

A. Wymogi dotyczące corocznego przekazywania informacji o emisjach, o którym mowa w art. 7 ust. 1 akapit pierwszy

Rodzaj informacji	Zanieczyszczenia	Szereg czasowy	Terminy przekazywania informacji
Wszystkie krajowe emisje z podziałem na kategorie źródeł według NFR ⁽¹⁾ , w tym pozycje dodatkowe	- SO ₂ , NO _x , NMLZO, NH ₃ , CO - metale ciężkie (Cd, Hg, Pb)* - TZO** (łącznie WWA i benzo(a)piren, benzo(b)fluoranten, benzo(k)fluoranten, indeno(1,2,3-cd)piren, dioksyyny/furany, PCB, HCB).	Raz w roku, począwszy od 1990 r. do roku sprawozdawczego minus 2 (X-2)	15/02****
Wszystkie krajowe emisje z podziałem na kategorie źródeł według NFR	- PM _{2,5} , PM ₁₀ *** i BC	Raz w roku, począwszy od 2000 r. do roku sprawozdawczego minus 2 (X-2)	15/02****
Wszystkie krajowe emisje z podziałem na kategorie źródeł	- CH ₄	Raz w roku, począwszy od 2005 r. do roku sprawozdawczego minus 2 (X-2)	15/02****
Wstępne krajowe emisje wg zagregowanych kategorii NFR ⁽²⁾	- SO ₂ , NO _x , NH ₃ , NMLZO, PM _{2,5}	Raz w roku dla roku sprawozdawczego minus 1 (X-1)	30/09

(1) Nomenklatura dla sprawozdawczości określona przez konwencję LRTAP.

(2) Zagregowane w sektorach, jak określono w załączniku IV wytycznych dotyczących sprawozdawczości w ramach konwencji LRTAP

* Cd (kadm), Hg (rtęć), Pb (ołów).

** TZO (trwałe zanieczyszczenia organiczne).

*** PM₁₀ oznacza cząstki stałe przechodzące przez otwór sortujący, zdefiniowane w referencyjnej metodzie poboru próbek i pomiaru PM₁₀, EN 12341, przy 50 % granicy sprawności dla średnicy aerodynamicznej do 10 µm.

**** Jeżeli informacje zawierały błędy, ponowne przekazanie informacji, wraz z wyjaśnieniem wprowadzonych zmian, następuje w ciągu czterech tygodni.

B. Wymogi dotyczące corocznego przekazywania informacji o emisjach, o którym mowa w art. 7 ust. 1 akapit drugi

Rodzaj informacji	Zanieczyszczenia	Szereg czasowy	Termin przekazywania informacji
Wszystkie krajowe emisje z podziałem na kategorie źródeł według NFR	- metale ciężkie (As, Cr, Cu, Ni, Se i Zn oraz ich związki)* - TSP**	Raz w roku, począwszy od 1990 r. (2000 r. dla TSP) do roku sprawozdawczego minus 2 (X-2)	15/2

* As (arsen), Cr (chrom), Cu (miedź), Ni (nikiel), Se (selen), Zn (cynk).

** pył zawieszony ogółem

C. Wymogi dotyczące przekazywania co dwa lata począwszy od 2017 r. informacji o emisjach i prognoz, o których mowa w art. 7 ust. 2

Rodzaj informacji	Zanieczyszczenia	Szereg czasowy/lata docelowe	Terminy przekazywania informacji
Krajowe dane siatkowe dotyczące emisji z podziałem na kategorie źródeł (GNFR)	- SO ₂ , NO _x , NMLZO, CO, NH ₃ , PM ₁₀ , PM _{2,5} - metale ciężkie (Cd, Hg, Pb) - TZO (całkowite WWA, HCB, PCB, dioksyne/furany) - BC (jeżeli dane są dostępne)	Co dwa lata dla roku sprawozdawczego minus 2 (X-2)	01/05 *
Duże źródła punktowe według kategorii źródła (GNFR)	- SO ₂ , NO _x , NMLZO, CO, NH ₃ , PM ₁₀ , PM _{2,5} - metale ciężkie (Cd, Hg, Pb) - TZO (całkowite WWA, HCB, PCB, dioksyne/furany) - BC (jeżeli dane są dostępne)	Co dwa lata dla roku sprawozdawczego minus 2 (X-2)	01/05 *
Prognozowane emisje według zagregowanych kategorii NFR	- SO ₂ , NO _x , NH ₃ , NMLZO, PM _{2,5} i BC	Przekazywanie sprawozdań co dwa lata; sprawozdania obejmują każdy rok od roku X do 2030 oraz, jeżeli dane są dostępne, do roku 2040 i 2050.	15/03
Prognozowane emisje według zagregowanej kategorii źródła	- CH ₄		15/03

* Jeżeli informacje zawierały błędy, ponowne przekazanie informacji, wraz z wyjaśnieniem wprowadzonych zmian, następuje w ciągu czterech tygodni

D. Coroczne przekazywanie raportu metodycznego IIR, o którym mowa w art. 7 ust. 3

Rodzaj informacji	Zanieczyszczenia	Szereg czasowy/lata docelowe	Terminy przekazywania informacji
Raport metodyczny IIR	- SO₂, NO_x, NMLZO, NH₃, CO, TSP, PM_{2,5}, PM₁₀ i BC - metale ciężkie (Cd, Hg, Pb, As, Cr, Cu, Ni, Se, Zn) - TZO (łącznie WWA i benzo(a)piren, benzo(b)fluoranten, benzo(k)fluoranten, indeno(1,2,3-cd)piren, dioksyne/furany i PCB, HCB)	Wszystkie lata (jak podano w tabelach A, B i C)	15/03

ZAŁĄCZNIK II

Krajowe zobowiązania do redukcji emisji

Tabela a): zobowiązania do redukcji emisji dwutlenku siarki (SO₂), tlenków azotu (NO_x) i niemetanowych lotnych związków organicznych (NMLZO). Paliwa sprzedane, rok odniesienia 2005.

Państwo członkowskie	Redukcja SO ₂ w porównaniu z 2005 r.			Redukcja NO _x w porównaniu z 2005 r.			Redukcja NMLZO w porównaniu z 2005 r.		
	Każdy rok od 2020 r. do 2029 r.		Każdy rok od 2030 r.	Każdy rok od 2020 r. do 2029 r.		Każdy rok od 2030 r.	Każdy rok od 2020 r. do 2029 r.		Każdy rok od 2030 r.
Belgia	43 %		68 %	41 %		63 %	21 %		44 %
Bułgaria	78 %		94 %	41 %		65 %	21 %		62 %
Republika Czeska	45 %		72 %	35 %		66 %	18 %		57 %
Dania	35 %		58 %	56 %		69 %	35 %		59 %
Niemcy	21 %		53 %	39 %		69 %	13 %		43 %
Estonia	32 %		71 %	18 %		61 %	10 %		37 %
Grecja	74 %		92 %	31 %		72 %	54 %		67 %
Hiszpania	67 %		89 %	41 %		75 %	22 %		48 %
Francja	55 %		78 %	50 %		70 %	43 %		50 %
Chorwacja	55 %		87 %	31 %		66 %	34 %		48 %
Irlandia	65 %		83 %	49 %		75 %	25 %		32 %
Włochy	35 %		75 %	40 %		69 %	35 %		54 %
Cypr	83 %		95 %	44 %		70 %	45 %		54 %
Łotwa	8 %		46 %	32 %		44 %	27 %		49 %
Litwa	55 %		72 %	48 %		55 %	32 %		57 %
Luksemburg	34 %		44 %	43 %		79 %	29 %		58 %
Węgry	46 %		88 %	34 %		69 %	30 %		59 %
Malta	77 %		98 %	42 %		89 %	23 %		31 %
Niderlandy	28 %		59 %	45 %		68 %	8 %		34 %
Austria	26 %		50 %	37 %		72 %	21 %		48 %
Polska	59 %		78 %	30 %		55 %	25 %		56 %
Portugalia	63 %		77 %	36 %		71 %	18 %		46 %
Rumunia	77 %		93 %	45 %		67 %	25 %		64 %
Słowenia	63 %		89 %	39 %		71 %	23 %		63 %
Słowacja	57 %		79 %	36 %		59 %	18 %		40 %
Finlandia	30 %		30 %	35 %		51 %	35 %		46 %
Szwecja	22 %		22 %	36 %		65 %	25 %		38 %
Zjednoczone Królestwo	59 %		84 %	55 %		73 %	32 %		49 %
UE 28	59 %		81 %	42 %		69 %	28 %		50 %

Tabela b): zobowiązania do redukcji emisji amoniaku (NH₃), drobnych cząstek stałych (PM_{2,5}) i metanu (CH₄). Paliwa sprzedane, rok odniesienia 2005.

Państwo członkowskie	Redukcja NH ₃ w porównaniu z 2005 r.			Redukcja PM _{2,5} w porównaniu z 2005 r.			Redukcja CH ₄ w porównaniu z 2005 r.	
	Każdy rok od 2020 r. do 2029 r.		Każdy rok od 2030 r.	Każdy rok od 2020 r. do 2029 r.		Każdy rok od 2030 r.		Każdy rok od 2030 r.
Belgia	2 %		16 %	20 %		47 %		26 %
Bułgaria	3 %		10 %	20 %		64 %		53 %
Republika Czeska	7 %		35 %	17 %		51 %		31 %
Dania	24 %		37 %	33 %		64 %		24 %
Niemcy	5 %		39 %	26 %		43 %		39 %
Estonia	1 %		8 %	15 %		52 %		23 %
Grecja	7 %		26 %	35 %		72 %		40 %
Hiszpania	3 %		29 %	15 %		61 %		34 %
Francja	4 %		29 %	27 %		48 %		25 %
Chorwacja	1 %		24 %	18 %		66 %		31 %
Irlandia	1 %		7 %	18 %		35 %		7 %
Włochy	5 %		26 %	10 %		45 %		40 %
Cypr	10 %		18 %	46 %		72 %		18 %
Łotwa	1 %		1 %	16 %		45 %		37 %
Litwa	10 %		10 %	20 %		54 %		42 %
Luksemburg	1 %		24 %	15 %		48 %		27 %
Węgry	10 %		34 %	13 %		63 %		55 %
Malta	4 %		24 %	25 %		80 %		32 %
Niderlandy	13 %		25 %	37 %		38 %		33 %
Austria	1 %		19 %	20 %		55 %		20 %
Polska	1 %		26 %	16 %		40 %		34 %
Portugalia	7 %		16 %	15 %		70 %		29 %
Rumunia	13 %		24 %	28 %		65 %		26 %
Słowenia	1 %		24 %	25 %		70 %		28 %
Słowacja	15 %		37 %	36 %		64 %		41 %
Finlandia	20 %		20 %	30 %		39 %		15 %
Szwecja	15 %		17 %	19 %		30 %		18 %
Zjednoczone Królestwo	8 %		21 %	30 %		47 %		41 %
UE 28	6 %		27 %	22 %		51 %		33 %

ZAŁĄCZNIK III

Treść krajowych programów kontroli zanieczyszczenia powietrza

CZĘŚĆ 1

ŚRODKI, KTÓRE MOGĄ ZOSTAĆ WŁĄCZONE DO KRAJOWEGO PROGRAMU KONTROLI ZANIECZYSZCZENIA POWIETRZA

W stosownych przypadkach przy wdrażaniu środków określonych w części 1 państwa członkowskie wykorzystują wytyczne EKG ONZ dotyczące zapobiegania emisjom amoniaku i zmniejszania ich (wytyczne dotyczące amoniaku)¹ oraz najlepsze dostępne techniki określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE².

A. Środki służące kontroli emisji amoniaku

1. Państwa członkowskie sporządzają krajowy kodeks doradczy dobrej praktyki rolniczej dotyczący redukcji emisji amoniaku w oparciu o kodeks ramowy EKG ONZ dotyczący dobrej praktyki rolniczej na rzecz redukcji emisji amoniaku z 2001 r.³, ujmując co najmniej następujące elementy:
 - a) zarządzanie azotem, z uwzględnieniem całkowitego cyklu azotowego;
 - b) strategię żywienia zwierząt gospodarskich;
 - c) niskoemisyjne sposoby rozprowadzania nawozu naturalnego;
 - d) niskoemisyjne systemy przechowywania nawozu naturalnego;
 - e) niskoemisyjne systemy przetwarzania nawozu naturalnego i kompostowania;
 - f) niskoemisyjne systemy utrzymania zwierząt;
 - g) niskoemisyjne sposoby stosowania nawozów mineralnych.
2. Państwa członkowskie ustanawiają krajowy budżet azotu w celu monitorowania zmian w całkowitych stratach reaktywnego azotu z rolnictwa, w tym amoniaku, podtlenku azotu, amonu, azotanów i azotynów, w oparciu o zasady określone w wytycznych EKG ONZ dotyczących budżetów azotu⁴.
3. Państwa członkowskie zmniejszają emisje amoniaku z nawozów nieorganicznych, stosując następujące podejścia:
 - a) stosowanie nawozów amonowo-węglanowych jest zakazane;
 - b) nawozy na bazie mocznika w miarę możliwości zastępuje się nawozami na bazie azotanu amonu;
 - c) jeżeli nawozy na bazie mocznika są nadal stosowane, wykorzystuje się metody, w przypadku których wykazano, że redukują emisje amoniaku o co najmniej

¹ Decyzja 2012/11, ECE/EB/AIR/113/Add. 1

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).

³ Decyzja ECE/EB/AIR/75, pkt 28a

⁴ Decyzja 2012/10, ECE/EB/AIR/113/Add.1

30 % w porównaniu z wykorzystaniem metody odniesienia, jak określono w wytycznych dotyczących amoniaku;

- d) nawozy nieorganiczne rozprowadza się zgodnie z przewidywanymi wymogami nawożonej uprawy lub nawożonego użytku zielonego w odniesieniu do azotu i fosforu, biorąc również pod uwagę istniejącą zawartość substancji pokarmowych w glebie oraz składniki pokarmowe w innych nawozach.

4. Do dnia 1 stycznia 2022 r. państwa członkowskie ograniczają emisje amoniaku z nawozu naturalnego, stosując następujące podejścia:

- a) redukcja emisji z gnojowicy i obornika stosowanych na gruntach ornych i użytkach zielonych, przez zastosowanie metod służących zmniejszeniu emisji o co najmniej 30 % w porównaniu z metodą odniesienia określoną w wytycznych dotyczących amoniaku oraz na poniższych warunkach:
 - (i) obornik i gnojowicę rozprowadza się jedynie zgodnie z przewidywanymi potrzebami nawożonej uprawy lub nawożonego użytku zielonego w odniesieniu do azotu i fosforu, biorąc również pod uwagę istniejącą zawartość substancji pokarmowych w glebie oraz składniki pokarmowe w innych nawozach;
 - (ii) obornika i gnojowicy nie rozprowadza się na gruntach nasyconych wodą, zalanych, zamarzniętych lub pokrytych śniegiem;
 - (iii) gnojowicę stosowaną na użytkach zielonych rozprowadza się przy użyciu węży rozlewowych, aplikatorów płozowych lub metodą płytkiego lub głębokiego wtryskiwania;
 - (iv) obornik i gnojowica rozprowadzane na gruntach ornych przyoruje się w ciągu czterech godzin od rozprowadzenia;
- b) redukcja emisji pochodzących z miejsc przechowywania nawozu naturalnego na zewnątrz pomieszczeń dla zwierząt, przy zastosowaniu następujących podejść:
 - (i) w przypadku obiektów do przechowywania gnojowicy zbudowanych po 1 stycznia 2022 r. stosuje się niskoemisyjne systemy lub techniki przechowywania, co do których wykazano, że obniżają emisję amoniaku o co najmniej 60 % w porównaniu z metodą odniesienia określoną w wytycznych dotyczących amoniaku, a dla istniejących obiektów do przechowywania gnojowicy – o co najmniej 40 %;
 - (ii) obiekty do przechowywania obornika są przykryte;
 - (iii) gospodarstwa posiadają wystarczającą możliwość przechowywania nawozu naturalnego, aby rozprowadzać go jedynie w okresach odpowiednich ze względu na wzrost upraw;
- c) ograniczenie emisji z pomieszczeń dla zwierząt za pomocą systemów, co do których wykazano, że zmniejszają emisje amoniaku o co najmniej 20 % w porównaniu z metodą odniesienia określoną w wytycznych dotyczących amoniaku;
- d) ograniczenie emisji z nawozu naturalnego przez zastosowanie niskobiałkowych strategii żywienia, co do których wykazano, że zmniejszają emisje amoniaku o co najmniej 10 % w porównaniu z metodą odniesienia określoną w wytycznych dotyczących amoniaku.

B. Środki służące redukcji emisji w celu kontroli emisji cząstek stałych oraz sadzy (BC)

1. Państwa członkowskie zakazują spalania na terenie otwartym pozostałości zbiorów, odpadów rolniczych i pozostałości leśnych, a także monitorują wdrażanie tego zakazu i egzekwują przepisy w tym zakresie. Wszelkie wyjątki od tego zakazu ograniczają się do programów zapobiegawczych, które mają na celu uniknięcie niekontrolowanych pożarów, zwalczanie szkodników lub ochronę różnorodności biologicznej.
2. Państwa członkowskie sporządzają krajowy kodeks doradczy dobrej praktyki rolniczej w celu właściwego zarządzania pozostałościami zbiorów na podstawie następujących podejść:
 - a) poprawa struktury gleby poprzez przyoranie pozostałości zbiorów;
 - b) udoskonalone techniki przyorywania pozostałości zbiorów;
 - c) alternatywne wykorzystywanie pozostałości zbiorów;
 - d) poprawa zasobności gleby w składniki pokarmowe i poprawa struktury gleby poprzez przyorywanie nawozu naturalnego, zgodnie z wymogami optymalnego wzrostu roślin, co pozwoli uniknąć spalania nawozu naturalnego (obornika, ściółki głębokiej).

C. Zapobieganie skutkom dla małych gospodarstw

1. Państwa członkowskie, wprowadzając środki określone w sekcjach A i B, powinny zapewnić pełne uwzględnienie ich skutków dla małych i bardzo małych gospodarstw. Państwa członkowskie mogą np. zwolnić je z tych środków, jeżeli jest to możliwe i stosowne w świetle mających zastosowanie zobowiązań do redukcji emisji.

CZĘŚĆ 2

MINIMALNA TREŚĆ KRAJOWEGO PROGRAMU KONTROLI ZANIECZYSZCZENIA POWIETRZA

1. Wstępny krajowy program kontroli zanieczyszczenia powietrza, o którym mowa w art. 6 i 9, obejmuje co najmniej następujące informacje:
 - a) krajowe ramy polityki dotyczącej jakości powietrza i zanieczyszczenia powietrza, w których program został opracowany, między innymi:
 - (i) priorytety polityczne i ich odniesienie do priorytetów określonych w innych powiązanych obszarach polityki, w tym w polityce dotyczącej zmiany klimatu;
 - (ii) obowiązki organów krajowych, regionalnych i lokalnych;
 - (iii) postępy poczynione w ramach obecnej polityki i środków w dziedzinie redukcji emisji i poprawy jakości powietrza oraz stopień, w jakim wypełniane są zobowiązania krajowe i unijne;

- (iv) prognozowany dalszy rozwój sytuacji przy założeniu, że nie nastąpi żadna zmiana w już przyjętej polityce i stosowanych środkach;
 - b) warianty strategiczne rozważane w celu wypełnienia zobowiązań do redukcji emisji na 2020 r. oraz na 2030 r. i na lata następne, w celu osiągnięcia średnioterminowych poziomów emisji określonych na 2025 r. oraz w celu dalszej poprawy jakości powietrza, a także analiza tych wariantów wraz z metodą jej przeprowadzenia; poszczególne lub łączne skutki strategii i środków dotyczących redukcji emisji, jakości powietrza i środowiska; oraz związaną z nimi niepewność;
 - c) środki i strategie, które zdecydowano się przyjąć, w tym harmonogram ich wdrażania i dokonywania ich przeglądu, oraz odpowiedzialne właściwe organy;
 - d) w stosownych przypadkach wyjaśnienie powodów, dla których osiągnięcie średnioterminowych poziomów emisji określonych dla 2025 r. jest niemożliwe bez pociągania za sobą nieproporcjonalnie wysokich kosztów;
 - e) ocenę tego, w jaki sposób wybrane strategie i środki zapewniają spójność z planami i programami w innych odnośnych obszarach polityki.
2. Aktualizacje krajowego programu kontroli zanieczyszczenia powietrza, o którym mowa w art. 6 i 9, obejmują co najmniej:
- a) ocenę postępów we wdrażaniu programu, ograniczaniu emisji i zmniejszaniu stężeń;
 - b) wszelkie znaczące zmiany kontekstu politycznego, ocen, programu lub harmonogramu wdrażania.

ZAŁĄCZNIK IV

Metodyka sporządzania i uaktualniania krajowych bilansów emisji, prognoz emisji, raportów metodycznych IIR i dostosowanych bilansów emisji

W przypadku zanieczyszczeń, o których mowa w załączniku I, z wyjątkiem CH₄, państwa członkowskie ustanawiają bilanse emisji, dostosowane bilanse emisji, prognozy emisji i raporty metodyczne IIR z zastosowaniem metodyki przyjętej przez strony konwencji LRTAP (wytyczne EMEP dotyczące sprawozdawczości) i są proszone o używanie przewodnika EMEP/EEA, o którym mowa w tej konwencji. Ponadto dodatkowe informacje, w szczególności dane dotyczące aktywności obiektów, niezbędne do oceny bilansów i prognoz, przygotowuje się zgodnie z tymi samymi wytycznymi.

Wykorzystanie wytycznych EMEP dotyczących sprawozdawczości pozostaje bez uszczerbku dla dodatkowych warunków określonych w niniejszym załączniku oraz dla wymogów dotyczących nomenklatury sprawozdawczej, szeregów czasowych oraz terminów przekazywania informacji, określonych w załączniku I.

CZĘŚĆ 1

KRAJOWE ROCZNE BILANSE EMISJI

1. Krajowe bilanse emisji są przejrzyste, spójne, porównywalne, kompletne i dokładne.
2. Emisje z określonych kluczowych kategorii obliczane są zgodnie z metodami określonymi w przewodniku EMEP/EEA oraz z myślą o wykorzystaniu metodyki Tier 2 lub wyższej (szczegółowej).

Państwa członkowskie mogą korzystać z innych opartych na dowodach naukowych i kompatybilnych metod ustanawiania krajowych bilansów emisji, jeżeli pozwalają one na dokładniejsze szacunki niż standardowe metody określone w przewodniku EMEP/EEA.
3. W przypadku emisji pochodzących z transportu państwa członkowskie obliczają i przedstawiają emisje spójne z krajowymi bilansami energetycznymi przedstawianymi Eurostatowi.
4. Emisje pochodzące z transportu drogowego oblicza się i przedstawia na podstawie paliwa sprzedanego w danym państwie członkowskim. Ponadto państwa członkowskie mogą przedstawiać emisje pochodzące z pojazdów drogowych na podstawie ilości zużytego paliwa lub kilometrów przejechanych w danym państwie członkowskim.
5. Państwa członkowskie przekazują informacje o rocznych emisjach wyrażone w stosownych jednostkach określonych we wzorze sprawozdawczym NFR konwencji LRTAP.

CZĘŚĆ 2

PROGNOZY EMISJI

1. Prognozy emisji są przejrzyste, spójne, porównywalne, pełne i dokładne, a przekazywane informacje obejmują co najmniej:

- a) jasne określenie przyjętych i planowanych strategii i środków objętych prognozami;
 - b) wyniki analizy wrażliwości wykonanej dla prognoz;
 - c) opis metodyki, modeli, podstawowych założeń i kluczowych parametrów wejściowych i wyjściowych.
2. Prognozy emisji są szacowane i przyporządkowywane do odnośnych sektorów źródeł. Państwa członkowskie przygotowują prognozę „ze środkami” (przyjęte środki) i – w stosownych przypadkach – „z dodatkowymi środkami” (planowane środki) dla każdego zanieczyszczenia zgodnie z wytycznymi ustanowionymi w przewodniku EMEP/EEA.
3. Prognozy są zgodne z najnowszym krajowym rocznym bilansem emisji i z prognozami zgłoszonymi na mocy rozporządzenia nr 525/2013.

CZĘŚĆ 3

RAPORT METODYCZNY IIR

Raporty metodyczne IIR są przygotowywane zgodnie z wytycznymi EMEP dotyczącymi sprawozdawczości i przekazywane przy wykorzystaniu wzoru raportu metodycznego IIR, jak określono w tych wytycznych. Raport ten zawiera przynajmniej następujące informacje:

- a) opisy, odniesienia i źródła informacji dotyczące określonych metod, założeń, wskaźników emisji i danych dotyczących aktywności obiektów, jak również przesłanki ich wyboru;
- b) opis krajowych kluczowych kategorii źródeł emisji;
- c) informacje na temat niepewności, zapewniania jakości i weryfikacji;
- d) opis uregulowań instytucjonalnych na potrzeby przygotowania bilansów;
- e) ponowne obliczenia i planowane ulepszenia;
- f) w stosownych przypadkach informacje na temat wykorzystania elastyczności przewidzianej w art. 5 ust. 1 i 3;
- g) streszczenie.

CZĘŚĆ 4

DOSTOSOWANIE KRAJOWYCH BILANSÓW

1. Państwo członkowskie, które wnioskuje o dostosowanie swojego krajowego bilansu emisji zgodnie z przepisami art. 5 ust. 3, zawiera w swoim wniosku do Komisji co najmniej następującą dokumentację uzupełniającą:
- a) dowody na to, że odnośne krajowe zobowiązanie lub zobowiązania do redukcji emisji zostały przekroczone;
 - b) określenie, na ile dostosowanie bilansu emisji ogranicza przekroczenie oraz przyczynia się do wypełnienia danego krajowego zobowiązania lub zobowiązań do redukcji emisji;

- c) oszacowanie, czy i kiedy można spodziewać się, że dane krajowe zobowiązanie lub zobowiązania do redukcji emisji zostaną osiągnięte w oparciu o prognozy emisji bez dostosowania;
- d) dowody na to, że dostosowanie jest zgodne z co najmniej jedną z trzech następujących okoliczności. W stosownych przypadkach można odnieść się do odpowiednich wcześniejszych dostosowań:
 - (i) w odniesieniu do nowych kategorii źródeł emisji:
 - dowody na to, że nowe kategorie źródeł emisji zostały uznane w literaturze naukowej lub w przewodniku EMEP/EEA;
 - dowody na to, że ta kategoria źródeł nie została ujęta w odpowiednim wcześniejszym krajowym bilansie emisji w czasie, gdy ustalano dane zobowiązanie do redukcji emisji;
 - dowody, że emisje pochodzące z nowej kategorii źródeł przyczyniają się do tego, że państwo członkowskie nie jest w stanie wywiązać się ze swoich zobowiązań do redukcji emisji, potwierdzone przez szczegółowy opis metodyki, dane i wskaźniki emisji wykorzystane, aby dojść do tego wniosku;
 - (ii) w odniesieniu do znacząco różnych wskaźników emisji wykorzystanych do określenia emisji z określonych kategorii źródeł:
 - opis pierwotnych wskaźników emisji, w tym szczegółowy opis podstawy naukowej do określenia tego wskaźnika emisji;
 - dowody na to, że pierwotne wskaźniki emisji były wykorzystywane do określania redukcji emisji w czasie, gdy redukcje to zostały określone;
 - opis zaktualizowanych wskaźników emisji, w tym szczegółowe informacje dotyczące podstawy naukowej użytej do określenia danego wskaźnika emisji;
 - porównanie szacunków emisji dokonywanych w oparciu o pierwotne i zaktualizowane wskaźniki emisji, wykazujące, że zmiana wskaźników emisji przyczynia się do tego, że państwo członkowskie nie jest w stanie wypełnić swoich zobowiązań do redukcji;
 - uzasadnienie decyzji, czy zmiany wskaźników emisji są znaczące.

Od roku 2025 w przypadku dostosowania nie bierze się pod uwagę wskaźników emisji znacząco odmiennych niż oczekiwane w wyniku wdrożenia danej normy lub standardu.

- (iii) w odniesieniu do znacząco różnych metod wykorzystanych do określenia emisji z określonych kategorii źródeł:
 - opis pierwotnie wykorzystanej metodyki, w tym szczegółowe informacje dotyczące podstawy naukowej użytej do określenia tego wskaźnika emisji;
 - dowody na to, że pierwotna metodyka została wykorzystana do określania redukcji emisji w czasie, gdy zostały ustanowione;

- opis zaktualizowanej wykorzystanej metodyki, w tym szczegółowy opis podstawy naukowej lub odniesienia użytych do określenia tej metodyki;
 - porównanie szacunków emisji dokonywanych w oparciu o pierwotne i zaktualizowane metody, wykazujące, że zmiana metodologii przyczynia się do tego, że państwo członkowskie nie jest w stanie wypełniać swoich zobowiązań do redukcji;
 - uzasadnienie decyzji, czy zmiana w metodyce jest znacząca.
2. Państwa członkowskie mogą przedłożyć te same informacje uzasadniające w odniesieniu do procedur dostosowawczych opartych na podobnych warunkach wstępnych, pod warunkiem że każde państwo członkowskie przedstawi wymagane indywidualne informacje odnoszące się do danego państwa, jak określono w pkt 1.
3. Państwa członkowskie ponownie obliczają dostosowane wartości emisji, aby zapewnić spójność szeregów czasowych dla każdego roku, w odniesieniu do którego zastosowano dostosowanie lub dostosowania.

ZAŁĄCZNIK V

Monitorowanie skutków zanieczyszczeń dla środowiska

1. Państwa członkowskie zapewniają reprezentatywność swojej sieci punktów pomiarowych dla swoich ekosystemów słodkowodnych, naturalnych, półnaturalnych i leśnych.
2. Państwa członkowskie zapewniają monitorowanie we wszystkich miejscach należących do sieci określonych w pkt 1 w oparciu o następujące obowiązkowe wskaźniki:
 - a) w odniesieniu do ekosystemów słodkowodnych: ustalenie zakresu szkód biologicznych, w tym reakcji wskaźników biologicznych (mikro- i makrofitów oraz okrzemków) oraz utrata zasobów rybnych lub bezkręgowców:
wskaźnik podstawowy: zdolność neutralizacji kwasów (ANC); oraz wskaźniki dodatkowe: kwasowość (pH), siarczan rozpuszczony (SO₄), azotan (NO₃) i rozpuszczony węgiel organiczny, przy minimalnej częstotliwości pobierania próbek od rocznej (podczas cyrkulacji jesiennej jeziora) do miesięcznej (strumienie).
 - b) w odniesieniu do ekosystemów lądowych: ocena kwasowości gleby, utraty glebowych składników pokarmowych, statusu i bilansu azotu oraz utraty różnorodności biologicznej:
 - (i) wskaźnik podstawowy: kwasowość gleby – wymienne frakcje kationów zasadowych (wysycenie zasadami) i wymienny glin w glebach – co dziesięć lat; oraz wskaźniki pomocnicze: pH, siarczan, azotan, kationy zasadowe, stężenia glinu w roztworze gleby – co roku (w stosownych przypadkach);
 - (ii) wskaźnik podstawowy: wypłukiwanie azotanów z gleby (NO₃, wypłukiwanie) – co roku;
 - (iii) wskaźnik podstawowy: stosunek węgla do azotu (C/N) i wskaźnik pomocniczy: azot całkowity w glebie (N_{całk.}) – co dziesięć lat;
 - (iv) wskaźnik podstawowy: bilans składników pokarmowych w liściach (N/P, N/K, N/Mg) co cztery lata;
 - c) w odniesieniu do ekosystemów lądowych: ocena szkodliwego wpływu ozonu na wzrost roślinności i różnorodności biologicznej:
 - (i) wskaźnik podstawowy: wzrost roślinności i uszkodzenie liści; oraz wskaźnik pomocniczy: strumień węgla (C_{strumień}) – co roku;
 - (ii) wskaźnik podstawowy: przekroczenie poziomów krytycznych w oparciu o strumień – co roku w sezonie wegetacyjnym;
3. Państwa członkowskie, gromadząc i przekazując⁵ informacje, o których mowa w pkt 2, stosują metody opisane w Konwencji w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości oraz w jej podręcznikach dotyczących programów współpracy międzynarodowej.

⁵ Decyzja 2008/1, ECE/EB.AIR/wg.1/2008/16

ZAŁĄCZNIK VI

Tabela korelacji

Niniejsza dyrektywa	Dyrektywa 2001/81/WE
art. 1	art. 1
art. 2	art. 2 akapit pierwszy
art. 3 ust. 1	art. 3 lit. e)
art. 3 ust. 2, 3, 6, 7 i 9-12	-
art. 3 ust. 4	art. 3 lit. j)
art. 3 ust. 5	art. 3 lit. k)
art. 3 ust. 8	art. 3 lit. g)
art. 4 ust. 1 i 2	art. 4 ust. 1
art. 4 ust. 3	art. 2 akapit drugi
art. 5	-
art. 6 ust. 1	art. 6 ust. 1 i 2
art. 6 ust. 2 i 5-9	-
art. 6 ust. 3 i 4	art. 6 ust. 3
art. 7 ust. 1 akapit pierwszy	art. 7 ust. 1
art. 7 ust. 1 akapit drugi, art. 7 ust 3-6	-
art. 7 ust. 2	-
art. 7 ust. 7	art. 7 ust. 2
art. 7 ust. 8	art. 7 ust. 3
art. 7 ust. 9	art. 7 ust. 4
art. 8	-
art. 9 ust. 1	art. 8 ust. 2
art. 9 ust. 2 akapit pierwszy	art. 8 ust. 1
art. 9 ust. 2 akapit drugi, art. 9 ust 3-5	-

art. 10	art. 9 i 10
art. 11 ust. 1	art. 6 ust. 4
art. 11 ust. 2	art. 7 ust. 3
art. 12	art. 11
art. 13	art. 13 ust. 3
art. 14	art. 13 ust. 1 i 2
art. 15	art. 14
art. 16	-
art. 17	art. 15
art. 18	-
art. 19	art. 16
art. 20	art. 17
załącznik I	art. 8 ust. 1 i załącznik III
załącznik II	załącznik I
załączniki III, V i VI	-
załącznik IV	załącznik III